

Sicer nebi
kak
svoje
m pa
o več
k, in
sel v
raste
r že
ja se

o, on
u je
mla-
i, saj
bi ni
arni,
al je
pri-
raste.
ljaje

idite,
orajo
ladih
ljena
endar
horda
tvoja
risati
lnem

otovo
Boga,

stezi
trhle

je sla
k rib-
obstal
i štr-
Kako

asnile,
a? Po
ovjem
ževala
kakor
r tih

k, pa
vidno
da bi
Stara
Ubogi
tako

Nasprotno pa ne dela duhovnik, dohtar in drugi toraj ničesar, izvzemši njegova mlada leta, a preženje teh stanov vedno raste, vedno živijo ti stavi bolj razkošno, bolj prijetno, brez vse skrbi, edno si kopičijo več denarjev, denarjev, katere so rez truda dobili.

Od koder pa izhajajo ti denarji?

Odgovor je tako lahek! Denarji izhajajo od tam, ker jih potem ni, od tebe kmet, od tebe trgovec, od tebe delavec in od tebe obrtnik so vsi ti denarji, ker tebi vedno manjka, čeprav pridno delaš, denar, eprav se celo svoje življenje mučiš, si navadno ne skrbiš nikakega premoženja.

Kaj ti je toraj storiti?

Ako si to vse sprevidel, kar smo danes nekako osteli dokazati in razložiti, no, potem bode odgovori na to vprašanje tako lahek.

Dragi stanovi, kateri si zares užite denar, dragi kmetje, trgovci, britniki, dragi delavci, zjedinite se, držite skupaj, ne ozirajte se na vašo nadost, držite vi preganjan i stanovi rdo kakor skalaskupaj, ne gledite ali sta Nemec, drugi Slovenec, ker vam nati pogin in sicer pogin od vaših menjenih skupnih sovražnikov, od drugih stanov, kateri si kopičijo a ne služeni denar, temveč iz Vas izgune svote.

Branite se jih, držite skupaj, saj vidite, da vas ne bo ugonobiti in da si prizadevajo, spraviti vas v usnebojno razprtijo, da bi potem lažje srkali še občasa vašo kri, da bi v kalni vodi, katero so mi skalili, za sebe ribe lovili.

Verjamite nam, držite skupaj in boljše bode za vas vse!

In ker k sreči ni ohladila mrzla voda vroče Tončkove ženi, se je resnično prigodilo, da je videla Lizika v kresni na vodi svojega ženina.

Na gostijo sta tudi mene povabila. Bilo je prav veselo: tri dni smo molili, jedli, pili, peli in plesali. Jaz sem od veselja toliko pil, da imam se zdaj moker jezik. Zinili tudi marsikatero »luštno«, in na zadnje nam je še srečni razodel skrivnost o kresni noči.

Uganka.

V nekem nunskem samostanu (kloštru) je umrla opatinja. So prišle vse nune, mlade in stare, iz svojih celiic in se rovale, katero bi izvolile za svojo prednico. Pa kakor pri ženskah navada, hoče vsaka, da obveljajo njene, tako se tudi tukaj niso mogle zjediniti. Da, nastal je celo volilni boj. Najprej so se pobožne device bojevale z britulicami ali po domače rečene s špičastimi jeziki in s pokazale, da niso urne samo v molitvi, temveč tudi v in ko se ni dalo z jeziki ničesar več opraviti, prišle so sto roke. Pri tem je bil raztrgan marsikateri častivredni Šlar in je bila opipana marsikatera blagoslovjava, a edinsti le ni bilo mogoče doseči.

Na zato pravim, da je čisto prav, da živijo na svetu tudi tako v katerem kloštru ni vse v redu, tedaj pride škop; je prišel tudi k našim nunam, da bi jih pomiril. Na vse zastonj! Tudi pri volitvi v škofovij navzočnosti nobena večine. Seveda ni bilo lahko poiskati izmed vrednih devic najvrednejšo.

Iz deželnega in državnega zbora.

Dne 16. t/m. je bil sklican štajerski deželni zbor. Seje so trpele tri dni. Dovolil se je v teh sejah bugdetni provizorij za drugo polovico leta 1903. Sklenilo se je, da se bode odprla nemška šola za učiteljice v Mariboru in konečno so se zvolili člani štajerskega deželnega odbora iz deželnih poslancev. Ti člani so: Iz odseka veleposestnikov: Franc grof Attems, iz mest in trgov: Dr. pl. Derschatta, iz kmečkih občin: profesor Franc Robič, iz cele zbornice so bili voljeni enoglasno: Joh. pl. Feyrer, Moric Stallner in Dr. Leopold Link. Za namestnike članov deželnega odbora so bili izvoljeni: Vitez Kellersberg za veleposestnike, Rudolf Walz za meste in trge, baron Rokitansky za kmečke občine. Iz cele zbornice so se zvolili za namestnike članov deželnega odbora: Josef Sutter, Dr. Hofmann pl. Wellenhof in Josef Holzer. Delj časa se je razpravljal predlog, v katerem je zahvalil baron Rokitansky, kot zastopnik naprednih srednje in gornje štajerskih, toraj nemških kmetov, da se mora trgovinska pogodba, katera nas veže s srbsko deželo odpovedati.

Predlog je bil sprejet.

Sprejel se je tudi predlog za podporo železnice v dolini Sulm. Proti nemški šoli za učiteljice v Mariboru so se izrekli spodnještajerski kmečki slovenski poslanci, seveda, ker jim ni za to, da bi se dala priložnost spodnještajerskim dekljam izučiti se v tem zavodu za učiteljice, in ker ti hočejo, da bi se vse morale, kakor do sedaj za svoj poklic pripravljati v mariborski klošterski enaki šoli, ki stoji pod nadzorstvom mariborských klerikalcev.

Tu reče škof: »Bodemo že napravili! Poiskati moramo najpametnejšo in najbistroumajše. Mi vam bodemo dali jedno uganko, in katera izmed vas, častivredne sestre, jo najprej reši, ta naj bode opatinja.« — Po teh besedah je odsel.

Cez sedem tednov pripeljejo v samostan velik zabol (kišo). Ko so jo nune odprle, ustrašile so se zelo, kajti bila je polna — oj groza! — samih črnih in belih mrtvaških glav. Na njih je ležalo pismo od škofa, ki se je tako-le glasilo: »To so glave onih otrok, katere je pustil Herodež v Betlehemu umoriti. Katere glave so od fantov, katere od deklet? Sestra, ki na to vprašanje najprej in pravilno odgovori, je predstojnica.«

In v samostanu se je začelo premišljevanje in ugibanje. »Črne glave so gotovo od fantov«, menile so nekatere, kajti moški so zmiraj bolj temni kot ženske in imajo tudi prav radi črne misli.«

»Oj, jaz sem pa že videla prav lepe bele može,« zaklica je neka sestra, o kateri so pravili, da jo je nesrečna ljubezen gnala v klošter.

»Toda na glavi so vsi moški bolj temni,« pravile so zopet druge. Le malo jih je bilo mnenja, da so črne glave od deklet.

Tu stopi pred zbrane neka mlada nuna, ki je do sedaj ponino na strani stala, in reče: »Če so te mrtvaške glave res od otrok, katere je dal Herodež umoriti, tedaj so črne in bele od — fantov.«

In častivredne sestre, mlade in stare, učene in priproste, so ostrmeli. Spoznale so, da je odgovor pravilen in srčno so pozdravile mlado opatinjo.